

'Nu maar hopen dat dit het incheckpaaltje was'

De poortjes voor de ov-chip zijn voor blinden en slechtzienden grote hindernissen, bleek gisteren op het Amstelstation in Amsterdam.

reportage

Maurice Hoogendoorn

Erwin Young loopt met zijn stok over de geleidelijn naar de beruchte ov-chip-poortjes. „Ik hoor geen geluid, deze zal het wel niet doen”, zegt hij. Young is een van de ongeveer vijftien blinden en slechtzienden die gisteren op het Amstelstation in Amsterdam rondliepen, de een met hond, de ander zonder. De tocht langs poortjes en paaltjes was georganiseerd door de Nederlandse Vereniging van Blinden en Slechtzienden (NVBS) samen met onder andere de NS en het Amsterdamse Gemeentevervoerbedrijf (GVB).

Bij de poortjes begripen de problemen. „Ik weet nooit of het in- en uitchecken is gelukt. Was dat piepje nou van mij of van mijn buurman?”, zegt Pieter van den Kieboom. „Laatst kwam ik daarvoor in de problemen. Een meneer zei tegen me dat ik niet had uitgecheckt. Maar ik had geen idee waar het mis was gegaan. Mijn hond ziet ook niet of een lampje groen of rood is.”

Het geluidssignaal van de NS-poortjes schijnt hard genoeg te zijn, dat van het GVB niet. „Dat moet snel worden verbeterd”, geeft Petra Faber van het GVB toe. Ook het onderscheid tussen de poortjes van de NS en het GVB moet duidelijker. Nu gebeurt het nog vaak dat blinden bij een andere vervoerder inchecken, terwijl ze denken dat ze uitchecken.

Miranda Mens van de Nederlandse Spoorwegen begrijpt dat drukke

Slechtzienden op station Amsterdam Amstel. Is dit in- of uitchecken? „Mijn hond ziet niet of een lampje groen of rood is.”

FOTO JÜRGEN CARIS, TROUW

overstapstations lastig zijn voor blinden en slechtzienden. „Maar aan de strippenkaart moesten reizigers ook wennen”, relativeert ze.

Haar collega Patrick van der Hoeven adviseert de blinden voorlopig nog gewoon 'de papieren kaart' te gebruiken. „Het is nog niet perfect. Ook voor mensen die goed kunnen

zien, is het ingewikkeld. Maar dit is nog niet de eindfase”, zegt hij.

Het GVB probeert de paaltjes waar je kunt in- en uitchecken voor de metro zo dicht mogelijk bij elkaar te zetten, om het makkelijker te maken voor de blinden. „Maar hoe weten we waar ze staan?”, vraagt de blinde Dick van der Maat de Amsterdamse

vervoerder. „Dan moet ik roepen: weet iemand waar een paal is? En dan sta ik voor paal.” Het GVB geeft toe dat ze over dat probleem nog even moeten nadenken.

Ook het opladen geeft problemen. Van den Kieboom: „Met dat scherm kan ik niks, dat moet je zien. Maar ik moet iets kunnen horen.” Van der

Hoeven belooft dat de NS hier werk van zullen maken. „Een spraakcomputer, of iemand die van afstand kan helpen, zoiets moet kunnen. Begin volgend jaar weten we wat er mogelijk is.”

Young is inmiddels door het poortje gekomen. „En nu maar hopen dat dit het incheckpoortje was.”